

sine Actier, og at det, naar det er kommet af med dem, da vilde søge at slippe bort fra Anlægget af de Banestrækninger, der staae tilbage, og hvoraf det maastee kan vente flere Byrder og mindre Fordeel, end det har havt af de Strækninger, som hidtil ere blevne anlagte. Det er derfor efter min Mening den omvendte Tingenes Orden, her gaaer for sig, idet man her er saa ibrig for at faae Selskabet udløst, istedetfor at man netop skulde tvinge det, naar det var det om at gjøre at blive fri, til at yde Statskassen en Fordeel, fordi det saaledes slipper for sine Forpligtelser, Seg kan altsaa ikke være for, at vi skulle gjøre et eneste Skridt for at udløse Selskabet fra sine Forpligtelser. Men, dersom det alligevel skulde skee, at det blev besluttet, at Selskabet skulde udløses, saa er det et andet Spørgsmaal, paa hvilken Maade Banerne da skulle drives, og der have jo tre forskjellige Meninger gjort sig gjældende, idet man nemlig deels har villet, at Staten skulde drive dem, deels har villet overdrage dem paa et længere Aaremaal til det sjællandske Selskab og deels endelig har villet have Driften bortforpagtet paa kortere Tid. Af disse tre Maader forekommer den sidste mig at være den heldigste, idet man nemlig derved undgaaer den Fare, som altid vil true, naar Staten skal give sig af med en saadan Banedrift, hvad der navnlig blev anført af den ærede sidste Tale. Man vende det, som man vil, saa er det en Kunst, som man meget godt kjender her i Landet, at faae oprettet faste Pladser, selv om det hedder sig, at det kun skal være paa Opsigelse; det vil meget snart kunne blive gjort gjældende, at det dog ikke er saa heldigt, at en Mand sidder i en saadan Stilling og ikke veed, hvor længe han skal blive der, thi saa kan man ikke vente, at han med saa megen Iver skal sætte sig ind i Sagerne; men, naar han derimod er fast ansat, saa maa det være ham magtpaaliggende at holde sig, og saa maa han vise den største Iver, o. s. v. o. s. v. Men det Slags Raisonnementer ere sandelig saa kjendte her i Landet, at man skal vogte sig høiligt for at række en lille Finger til dem, der staae bagved dem, thi ellers gaaer det her, som ved en anden Leilighed, at man tager den hele Haand. At overlævere til det sjællandske Baneselskab paa en længere Tid Banerne, vilde

jeg finde aldeles uforsvarligt, idet der nemlig imellem de sjællandske og de jydsk-hyenske Baners Drift kunde indtræde Collisionstilfælde, saa at det blev en vanskelig Sag for Bestyrelsen at varetage begge Landsdeles Tare lige godt, og det er denne Omstændighed, der gjør, at jeg ikke kan være med til at give nogen Tilslutning til at lade Driften gaae over til det sjællandske Jernbaneselskab. Skulde der ikke kunne findes noget andet Selskab her i Landet, som vilde overtage Driften, saa maatte Overdragelsen til det sjællandske Selskab efter min Mening kun skee paa en kortere Tid og med en temmelig kort Opsigelsesfrist, da man ellers kan være overtydet om, at det sjællandske Jernbaneselskab kunde komme i en saadan Stilling til Staten og dens Interesser, at det kunde gjøre Banfeligheder ved at søie sig efter de Dunster, der maatte komme fra Statens Side, naar det ikke stod i et løsere Forhold til Driften i det Hele.

Seg finder, at det er en uheldig Stilling, hvori Sagen er kommen i dette Øieblik, idet den høitærede Minister har udtalt, at han ønskede i Afstemningen om denne Sags Overgang til 2den Behandling at see et Brevs for, hvorledes Thinget vil stille sig til denne Sag i det Hele; thi det er Noget, som jo er temmelig usædvanligt, at man ved Overgangen til 2den Behandling afviser et Forslag, saa længe man dog kan have noget Haab om at faae det gjort brugbart ved at lade det komme til et Udvalg, og jeg kan tænke mig, at det kan gaae flere ærede Medlemmer saaledes, at de ville kunne stemme for denne Sags Overgang til 2den Behandling og dog ikke være for, at en Udløsning skulde føre til en Statsdrift. Derfor troer jeg, at om ogsaa denne Afstemning gaaer ud paa, at dette Forslag vises til 2den Behandling, kan deri ikke ligge nogen bestemt Angivelse af, om Thinget er for eller imod en saadan Udløsning eller for det foreliggende Lovforslag i det Hele. Her er jo iøvrigt i denne Lov en Betingelse, der seer fristende ud, men som jeg troer, man skal vogte sig for at stole paa vil forblive uforandret i Tidens Løb, nemlig § 4, hvorved den Fare skulde undgaaes, der blev antydet af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgfreds (S. Ree), og som jeg videre omtalte, den Bestemmelse nem-